

Toetrede

Liturgie van die Lig

Woorddiens

Lesing 1: Deut 6:1-9 (1953)

Lesing 2: Markus 12:28-34 (1953)

²⁸ EN toe een van die skrifgeleerdes wat bygekom het, hulle hoor redetwis, en wis dat Hy hulle goed geantwoord het, vra hy vir Hom: Wat is die eerste gebod van almal?

²⁹ En Jesus antwoord hom: Die eerste van al die gebooie is: Hoor, Israel, die Here, onse God, is 'n enige Here;

³⁰ en jy moet die Here jou God liefhê uit jou hele hart en uit jou hele siel en uit jou hele verstand en uit jou hele krag. Dit is die eerste gebod.

³¹ En die tweede, hieraan gelyk, is dit: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Daar is geen ander gebod groter as dié nie.

³² En die skrifgeleerde sê vir Hom: Goed, Meester, U het met waarheid gesê dat God een is en daar geen ander is as Hy nie;

³³ en om Hom lief te hê uit die hele hart en uit die hele verstand en uit die hele siel en uit die hele krag, en om die naaste lief te hê soos jouself, is meer as al die brandoffers en die slagoffers.

³⁴ Toe Jesus sien dat hy verstandig geantwoord het, sê Hy vir hom: Jy is nie ver van die koninkryk van God nie. En niemand het dit meer gewaag om Hom vrae te stel nie.

Broodjies vir die Pad

Jesus, help us to be alert to our selfishness and our judgemental attitudes towards others. We are far from loving our neighbour as ourselves and yet that is what you ask us to do. We cannot love you and act with thoughtlessness to our neighbour, so teach us Lord your ways.

www.sacredspace.ie/sites/default/files/2012_November.doc

Both the RC and ECUSA lectionaries use the passage from Deuteronomy 6 for the first reading.

In doing so they present congregations with the living tradition of Judaism as the context for Jesus and also his teachings. It never hurts Christians to remember that everything Jesus said and did was as a Palestinian Jew whose understanding of God was nurtured by and expressed within Judaism.

The Shema (named after the first word in the original Hebrew form of this prayer) continues to be a key

ingredient of Jewish identity and prayer, perhaps somewhat like the Lord's Prayer in Christian circles.

The following passage from the Talmud illustrates how reflection on the essential Torah enriched Jewish piety:

Six hundred and thirteen commandments were given to Moses, three hundred and sixty-five negative ones, corresponding to the days of the solar year, and two hundred forty-eight positive commandments, corresponding to the parts of man's body...

David came and reduced them to eleven: A Psalm of David [Psalm 15] Lord, who shall sojourn in thy tabernacle, and who shall dwell in thy holy mountain? (i) He who walks uprightly and (ii) works righteousness and (iii) speaks truth in his heart and (iv) has no slander on his tongue and (v) does no evil to his fellow and (vi) does not take up a reproach against his neighbor, (vii) in whose eyes a vile person is despised but (viii) honors those who fear the Lord. (ix) He swears to his own hurt and changes not. (x) He does not lend on interest. (xi) He does not take a bribe against the innocent,...

Isaiah came and reduced them to six [Isaiah 33:25-26]: (i) He who walks righteously and (ii) speaks uprightly, (iii) he who despises the gain of oppressions, (iv) shakes his hand from holding bribes, (v) stops his ear from hearing of blood (vi) and shuts his eyes from looking on evil, he shall dwell on high.

Micah came and reduced them to three [Micah 6:8]: It has been told you, man, what is good and what the Lord demands from you, (i) only to do justly, and (ii) to love mercy, and (iii) to walk humbly before God...'

Isaiah came again and reduced them to two [Isaiah 56:1]: Thus says the Lord, (i) keep justice and (ii) do righteousness.

Amos came and reduced them to a single one, as it is said, For thus says the Lord to the house of Israel, Seek Me and live.

Habakkuk further came and based them on one, as it is said [Habakkuk 2:4], But the righteous shall live by his faith.

— *Talmud, b. Makkot, 24(a)*

[cited in Jacob Neusner, The Way of Torah, 22]

•••

Samuel T. Lachs [*Rabbinic Commentary on the New Testament*, 280f] notes that the form cited in Mark begins with the traditional opening phrase of the Shema ("Hear, O Israel ..."). This may reflect the influence of Jewish devotional practices, since none of the other versions have that form. He also notes that the combination of Deut. 6.4 and Lev. 19.18 is already found in the Testament of Issachar and in the Testament of Dan. It is reasonable to assume that this combination was already commonplace in

rabbinic teachings by the time of Jesus, since it combines the love of God with the love of others.

Testament of Issachar

Keep the Law of God, my children;
achieve integrity; live without malice,
not tinkering with God's commands or your
neighbor's affairs.
Love God and your neighbor;
be compassionate toward poverty and sickness.
(TIss 5:1-2) [OT Pseudepigrapha]

Testament of Dan

Observe the Lord's commandments, then, my
children,
and keep his law.
Avoid wrath,
and hate lying.
in order that the Lord may dwell among you,
and Beliar may flee from you.
each of you speak truth clearly to his neighbor,
and do not fall into pleasure and trouble making,
but be at peace, holding to the God of peace.
thus no conflict will overwhelm you.
Throughout all your life love the Lord,
and one another with a true heart. (TDan 5:1-3) [OT
Pseudepigrapha]

...

Whether or not Jesus said these words, he lived and died within the Jewish tradition that imbued him with precisely this set of values. They are values seen in his own passionate embrace of God's call upon his life. For Christians, Jesus is the one who did not simply teach the double commandment, but actually embodied it.

<http://gregoryjenks.com/2012/10/29/pentecost-23b-4-november-2012>

Brood vir die Pad

“Geloof is verhaal van avontuur”

NIJKERK – Geloven is kinderachtig en onvolwassen; iets om moeilijke dingen mee uit de weg te gaan. Dat idee leeft volgens dr. Stefan Paas sterk bij de moderne mens. „Zolang dat niet doorbroken wordt, heeft in een preek alle aantrekkelijkheid van vorm of kracht van argumenten weinig zin.”

Het christelijk geloof biedt juist een verhaal van volwassenheid en avontuur, zo hield de docent missiologie aan de Theologische Universiteit Kampen (TUK) zijn gehoor in Nijkerk donderdag voor. Hij was een van de sprekers op een studiedag over tijdgeest en nieuwe vormen van verkondiging, georganiseerd door het gereformeed vrijgemaakte deputaatschap mediazaken, in samenwerking met de TUK.

Dr. Paas gaf een duiding van de tijdgeest en wees op drie grote veranderingen: de maatschappij is „postchristendom”, „postmodern” en „postchristelijk” geworden. Onder het eerste valt dat de kerk geen

vanzelfsprekende invloed meer heeft via maatschappelijke instituten zoals scholen. Het tweede uit zich in het gegeven dat mensen vóór alles authenticiteit nastreven. „Het ideaal is dat de mens zo veel mogelijk vrij is van invloed van zijn omgeving en helemaal zijn eigen leven kan vormgeven. Het is makkelijk om daarop te schieten, maar we zijn er zelf ook door aangeraakt. Vroeger konden mensen op de vraag wat ze geloofden nog verwijzen naar wat de dominee geloofde, maar nu is dat bijna niet meer uit te leggen.”

De derde ontwikkeling is dat er een breed gevoel is gekomen dat het christelijk geloof zelf achterhaald is. Paas is hierbij kritisch op een neiging in veel missionaire literatuur. „Er wordt vaak gesuggereerd dat het probleem bij het aanbod ligt en daar worden dan oplossingen voor aangereikt. Dat is echter oppervlakkig, er zit ook een probleem bij de vraag.” Mensen willen volgens Paas eenvoudig niet meer geloven. „De gedachte leeft breed dat geloof voor mensen is die het leven niet aankunnen en dat gelovigen zich laten onderdrukken door dominee en kerk. Dat is voor mensen gewoon niet aantrekkelijk.”

De taak van predikanten is te laten zien dat het geloof een ideaal van volwassenheid heeft. „Ons geloof wordt inderdaad wel eens neergezet als iets om de dood mee te ontwijken. Maar we volgen een Heer die je niet kunt verdenken van vluchtgedrag; Hij was wel degelijk een volwassen iemand. Hij ging door tot in de dood, uit liefde.”

Dr. W. Dekker, predikant voor missionaire toerusting bij de IZB, sprak over de verkondiging. Hij wilde weg bij wat hij een „sneeuwschuiverpreek” noemde: „Die komt vooral in orthodoxe kringen voor. De prediker neemt als het ware heel het Woord op z'n schouder en schuift dat naar de hoorder toe.” Die manier „voelt niet goed” voor de hoorder, aldus Dekker. Hij stelde ertegenover dat de predikant moet laten zien wat de tekst met hemzelf heeft gedaan, zonder vervolgens in „ik-verhalen” te vervallen. „Hij wil zijn hoorders er als het goed is vanzelf bij betrekken, omdat hij echt iets in een tekst ontdekt heeft.”

Bij een preek over het laatste oordeel zou de predikant daarom niet beginnen met: „Het gaat vandaag over een bijzonder troostrijk onderwerp”, of: „Het gaat over een moeilijk onderwerp, maar het staat wel in de Bijbel.” Een goede inzet zou kunnen zijn: „Het gaat over iets onvoorstelbaars. Maar stel dat het waar is. Dan zou alles veranderen.”

http://www.refdag.nl/kerkplein/kerknieuws/geloof_is_verhaal_van_avontuur_1_688000

wynandnel@iafrica.com 082 901 5877